

תת"ע 11463/12/17 - מדינת ישראל נגד אביבי אלי

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

27 מרץ 2018

תת"ע 11463-12-17 מדינת ישראל נ' אביבי אלי

בפני כב' השופט עופר נהרי
בעניין: מאשימה

מדינת ישראל

נגד

אביבי אלי

נאשם

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום אשר בו נטען שבעת שנהג במכונית בצומת הרחובות אחד העם ואלנבי בתל אביב, נכנס הוא עפ"י הטענה לצומת מבלי שהיה ביכולתו לעבור ולהמשיך בנסיעתו ללא הפרעה לתנועה, וזאת בניגוד לתקנה 65 לתקנות התעבורה.

בישיבת ההקראה שהתקיימה כפר הנאשם בביצוע העבירה ולפיכך נקבע והתקיים דיון הוכחות.

מטעם המאשימה העידה השוטרת הגב' לינור אוחנה (ע.ת. 1) ובמסגרת עדותה הוגש הדו"ח שערכה (סומן ת/1).

מטעם ההגנה העיד הנאשם מר אביבי אלי (ע.ה.1).

לאחר שנתתי את דעתי לראיה, לעדויות מטעם הצדדים ולסיכומי הצדדים, ואף גם לאחר שלקחתי בחשבון כי עדות יחידה מטעם התביעה מצויה בפני בתיק זה, מסקנתי היא כי התביעה עמדה כנדרש בנטל ההוכחה.

להלן נימוקיה המפורטים של הכרעת הדין:

לא מצאתי כי נסתרה גירסת השוטרת בדבר יכולת תצפיתה הראויה אל עבר הדרוש.

הנאשם עצמו אף אישר בעדותו כי נכון הוא תיאורה של השוטרת בדבר כיוון נסיעתו ומיקומו. (עדותו בעמ' 5 שורות 3 - 6 לפרוטוקול).

אף לא נסתר כי הראות היתה טובה ומזג האוויר היה נאה וכי היה אור יום.

השוטרת עשתה עלי רושם מקצועי ואובייקטיבי בעדותה ובדרך ביצוע האכיפה כגירסתה.

השוטרת ערכה דו"ח מפורט אשר מן הפרטים המצויים בו שב ועולה כי היא הבחינה היטב ולאורך זמן בהתנהלותו של הנאשם אשר חסם עם מכוניתו את הצומת.

השוטרת גם היתה אובייקטיבית ברישום תגובתו הספונטנית הראשונית של הנאשם (ציטוט דבריו : " הגעתי והיה לי ירוק, מה הבעיה? ") השוטרת אף איפשרה לנאשם, לו כך רצה, להוסיף אף כל תגובה נוספת על אתר בדף נפרד, אך הוא בחר שלא לעשות כן.

זאת ועוד, הנאשם הנכבד עצמו, וככל הנראה מבלי משים, התבטא במהלך עדותו על כי לשיטתו משאית שהיתה לצידו (ציטוט מדבריו): "חסמה את הצומת יותר ממני" (עמ' 5 שורות 11 - 12 לפרוטוקול). ובמילים אחרות : גם הנאשם, כעולה מדבריו שלו, חסם את הצומת, אך לשיטתו, פחות מהמשאית.

הנאשם גם סיפר בעדותו כי עפ"י הוראת השוטרת הוא פנה אח"כ שמאלה לאלנבי. ובכן, הנאשם לא הסביר הכיצד באם לטענתו השלים הוא את חציית הצומת וכבר נכנס כביכול להמשכו ברח' אחד העם, הכיצד יכול היה הוא, ללא נסיעה אחורנית לפנות לרח' אלנבי. ובמילים אחרות : ניכר שהיתה לנאשם אפשרות לפנות פיזית לאלנבי כהוראת השוטרת וזאת משום שבעת שהתבקש לעשות כן היה הוא עדיין בתוך הצומת ולא מעבר לו - היבט אשר שב ומחזק את גרסת השוטרת על כי רכב הנאשם נעצר בצומת ועיכב ממושכות את התנועה שם, כפי שצפתה בכך השוטרת.

לא רק בתגובתו על אתר נתלה הנאשם בכך שהיה לו אור ירוק בכיוון נסיעתו עת נכנס לצומת, אלא גם בבית המשפט.

אסביר בהקשר זה לנאשם כי אין די בכך שהיה לו אור ירוק.

העובדה שיש לנהג אור ירוק ברמזור איננה נותנת היתר בלתי מסוייג להיכנס לצומת, שכן באם אין יכולת לעבור ולהמשיך בנסיעה ללא הפרעה לתנועה, אזי ההיתר של האור הירוק נסוג בפני החובה שלא לחסום צומת - וזה מה שקרה כאן - כפי שאני כאמור נותן אמון בגירסת השוטרת אשר ציינה כי ההפרעה לתנועה היתה בכך שכלי רכב אחרים, ובכלל זה הניידת, לא יכולים היו לעבור למרות שאור ירוק כבר התחלף עבורם והיה להם בכיוון נסיעתם.

לציין כי השוטרת אף רשמה בת'1 כי היא ספרה כ - 20 שניות של חסימה ע"י רכב הנאשם בצומת בה בשעה שלה ולנהגים אחרים היה כבר אור ירוק.

העובדה שלגירסת הנאשם גם משאית חסמה את הצומת באותו כיוון ולצידו, וכי, לדבריו, שוטר ניגש וטיפל בעניינה של המשאית והשוטרת ניגשה וטיפלה בעניינו שלו, איננה יכולה גם היא להועיל לנאשם שהרי הן עליו והן על נהג המשאית, שהיתה שם לגירסתו, מוטל היה שלא לחסום את הצומת, ואין מעשה העבירה של האחד פוטר או מפיק את מעשה העבירה של השני.

כאמור, אינני סבור שלשוטרת היתה סיבה להמציא כביכול את כל הפרטים הללו מהרהורי ליבה (לרבות הפרט של כ-20 שניות של חסימת הצומת בידי רכב הנאשם) וגם אין לי יסוד לסבור, עפ"י התרשמותי הישירה ממהלך עדותה של השוטרת והחקירה הנגדית שלה בידי הנאשם, על כי היא נקלעה כביכול לטעות בהבחנה.

כאמור, חיזוק לגירסת השוטרת מצאתי גם בהתבטאות הנאשם עצמו בעדותו על הימנה עולה כי המשאית חסמה "יותר ממני", וכן בכך שלמרות שיכול היה להגיב על אתר ולטעון כי כביכול לא היו דברים מעולם, כל שבחר הנאשם לטעון על אתר הוא שהיה לו אור ירוק אז "מה הבעיה?".

לאור כל המפורט לעיל, ובהסתמך על עדות השוטרת והאמון שמצאתי ליתן בה, מורשע לפיכך הנאשם בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום.

ניתנה היום, 27 מרץ 2018, במעמד הצדדים